

Påskedag 2014

Efter endt uddannelse skal alle der vil søge embede som præst i den danske folkekirke gå på pastoralseminariet – her har man en indføring i præstegerningens mange fasetter – både praktiske og teoretiske – så som hvordan man slår korsets tegn – retorik og sang mv. I forbindelse med undervisningen i sjælsorg - fik vi besøg af en psykiater – det var ikke ham der plejede at komme - for han var blevet syg - så der kom en ung dynamisk overlæge i stedet for – for at fortælle os om psykiske sygdomme.

Han var en uforfærdet ung mand – og gjorde os det klart – at såfremt man troede på at et menneske var opstået fra de døde på tredjedagen – så var man under mistanke for at lide af en form for sindssyge – af en vrangforestilling.

Deri er han helt i tråd med den amerikanske filosof og forfatter Robert Pirsig der sagde: 'Når en person lider af en vrangforestilling, kalder man det sindssyge. Når mange personer lider af den samme vrangforestilling - kalder man det en religion'.

Men der er jo intet nyt under solen: Den romerske filosof Celsus skrev allerede i slutningen af det 2. årh. - i et angreb på den kristne opstandelsestro - at den opstandne Jesus kun blev set af en halvforrykt kvinde og så et par andre.

Det har dog ikke forhindret at der på denne dag i dag verden over lyder: Kristus er opstanden - Ære være Gud i det høje!

Og troen på Jesu opstandelse er da også det centrale i kirkens forkyndelse for de ca. 2,2 milliarder kristne ud over den ganske jord.

Men man kan jo ikke ligefrem påstå – at de fire evangelister har søgt at imødegå verdens spot og bortforklaringer af påsken budskab – som værende det rene fantasi og overspændte syner.

For evangelisterne lader påskens budskab stå helt ubeskyttet over for det rationelt tænkende menneske – for evangeliernes forkyndelse er båret af troens frimodige påstand: Kristus er sandelig opstanden.

Og det er selvklart for Kristi opstandelse er ikke en sandhed - som vi mennesker kan bevise eller kontrollere.

Og skønt man fra forskelligt hold fra kirkens side har søgt at komme sandheden til hjælp – ved at fremkomme med alle mulige uddybninger af forholdet – for at gøre sandheden mere sandsynlig - mere antagelig og mere troværdig – så hjælper det ikke,

Tværtimod begår kirken dermed i virkeligheden forræderi mod sandheden – og det eneste man opnår med det er - at ligestille Guds sandhed med alle de mange andre mere eller mindre sandsynlige sandheder der findes i verden.

For det man kan fremføre for at gøre det mere sandt – vil altid kunne modvejes af argumenter imod at det er sandt.

Ja selv om nogen engang - skulle kunne føre bevis for - at det med altovervejende sandsynlighed er sandt - at Kristus virkelig er stået op fra de døde – så vil det overhovedet ikke have nogen betydning for det kristne påskebudskab.

For påskens budskab er ikke et budskab om - at Kristus med altovervejende sandsynlighed er opstået - men er derimod det budskab - at Kristus sandelig er opstanden.

Og derfor er det et budskab som kun kan forkyndes os af Gud – og det af ham alene – og ingen andre. Det kan aldrig blive vores beviser og postulater – som Guds sandhed står og falder med.

Vi mennesker kan spekulere nok så meget – fremkomme med nok så mange betragtninger og dybsindige overvejelser - men vi vil aldrig komme sandheden om Jesu opstandelse nærmere end til - sandsynligvis!

Nej - Det er Gud der med sit Ord må overbevise os om sin sandhed – og om hvad denne sandhed har af betydning for os. For det er ikke op til os at afgøre hvilken betydning opstandelsen - påskemorgen har for os.

Det at Kristus er oprejst. Og at vi dermed er oprejst med ham. Hvad det betyder og indebærer ved kun Gud.

Og det er kun noget vi kan tro på – ikke noget vi kan føre bevis for. Det er udelukkende noget der forkyndes os fra Gud - og som høres af den - Gud giver øre at høre med. Det er et Ord – i hvilket Gud giver sig til kende over for den enkelte.

Og hører du det Ord – da kan du være sikker på – at det ikke er sandsynligvis – men derimod at det i dit hjerte bliver til et: Det er sikkert og vist. Og det uanset denne verdens Virkelighed. Og uanset denne verdens død.

Derfor er al tale om påskemorgen – om oprejsningen fra de døde – kun en tale vi kan føre ved at tale om Kristus og intet andet. Det er med ham vi er blevet oprejst.

Og det at være oprejst – betyder udelukkende – at Kristus er oprejst. Og at Gud i ham har genrejste det fortabte menneske.

Her i vores fortabthed – dømmes og regeres vi. Skulle vi have dømt en uskyldig – ja så giver vi ham eller hende oprejsning.

Eller når vi mener at en skyldig har udstået sin straf giver vi det menneske oprejsning – alt efter om vi nu mener at vedkommende fortjener det – er værdig til denne oprejsning. Således giver vi oprejsning til de uskyldige og til de værdige.

Men derimod giver Gud oprejsning til de skyldige og de uværdige. Til det fortabte menneske. Han giver det fortabte menneske oprejsning ved Kristus.

Og nu hvor vi – du og jeg - har hørt Ordet denne påskemorgen – så ved vi at denne sandhed er fra Gud - at Kristus sandelig er opstanden - og at du er oprejst med ham. Og i dette budskab giver Gud sig til kende som den levende Gud - giver sig til kende overfor dig som din Gud.

Det er med sit Ord at Gud giver os oprejsning. Ved døbefont og ved nadverbordet – ja hvorhen hans navn end nævnes - over alt hvor hans Ord lyder - der er oprejsningen fuldbragt - der er oprejsningen sket. Det er korsets Ord. For der bliver synderen oprejst – der oprejses det fortabte menneske fra sin fortabelse – og den døde fra sin Død,

Og som dengang sådan også i dag - betyder opstandelsen nøjagtig det samme - den forkynder Gud som almægtig - altmagt gud - den levende Gud.

Da kan vi nynne sammen med Grundtvig om lidt: ”Ved hvert skridt i dødningshaven blomster spire for vor fod”!

Frygt ikke! Vær kun fortrøstningsfuld – for fremtiden den er i Guds hånd – og fra ham kan vi vente os alt godt! Fordi Kristus sandelig er opstanden.
Amen